

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

MORBILLIS:

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri

D. JOANNIS GOWDIE,

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI,

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

CAROLUS BROWN, ANGLO-BRITANNUS.

Ad diem 22 Aprilis, horâ locoque solitis.

Opprime, dum nova sunt, subiti mala semina morbi.

OVID.

EDINBURGI:

Apud G. HAMILTON ET J. BALFOUR

ACADEMIAE TYPOGRAPHOS.

M,DCC,LV.

43.

10. 10.

283.

HONORATISSIMO

OPTIMOQUE VIRO

HENRICO

BARONI DE RAVENSWORTH.

*EGREGIAS animi dotes, quae te, Vir
Nobilissime, illustrem natu, virtutis et ingenii gloria illustriorem reddunt, si dicere aggrediar; conatu, utcunque alacri et anbelo, impari omnino et ambitioso nimis, laudes tuas dederere, meamque, cujus et ipse conscius sum, mentis culpam in lucem proferre vereor.*

THESES hasce medicas, quae te, unicum MAECENATEM, petunt, studiorum meorum qualescunque primitias, tu bonus accipere digneris, et in clientum tuorum numerum adscribas me, Nobilissime, tui observantissimum

CAROLUM BROWN.

MISSISSIPPI

THE

RECORD

OF THE

LEGISLATURE

OF THE

STATE

OF

MISSISSIPPI

FOR

THE

YEAR

1890

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

MORBILLIS.

CUM Academiae hujus illustrissimae legibus optime institutum sit, ut singuli ad gradum Doctoratus evehendi, suorum studiorum rationem reddant, industriaeque suae in arte medica specimen aliquod in publicum proferant; ut solennitati huic morem geram, pauca de Morbillis, in medium proferre, animum induxi. Morbus enim hicce in nostris regionibus hodie frequenter epidemice grassatur, et tenellam aetatem, aequae ac robustam, magnis doloribus opprimit, et atrocium symptomatum catervâ stipatur, si aeger non perite tractetur.

A

VEHEMENTER

2 D I S S E R T A T I O

VEHEMENTER dolendum est, hunc morbum tam saepe curae anicularum submitti, quarum ignorantia et inscitiâ aegrotantes pluri, praecipue inter rusticos, pereunt.

HIC morbus variis nominibus apud auctores insignitur ; Arabes enim *Bothar*, Hispani *Serampion*, Galli *Rougeole*, Britanni *The Measles*, et Avicenna *Variola cholericæ*, nominant.

PER Morbillos intelligimus hæc maculas rubras, quæ, per aliquam causam sanguinis motu nimis concitato, turbatâque hinc ejus misturâ, febreque excitato, summa cum inflammatione conjuncto, variis formis atque figuris cum parva eminentia supra cutis superficiem et pruritu apparent, per quas cutis diverse variegatur. Hæc pustulae cutis lenticulas vel morsus pulicum adumbrant ; latiores autem, et cum microscopio inspectæ, innumeris maculis minutissimis mistis, maximeque inflammatis compositæ, apparent. Hæc est inflammatio vasorum minimorum
fine

sine pulsatione, et ab errore loci : et ad similitudinem erysipelatis propius accedunt, quam phlegmonis ; quia suppuratio nunquam sequitur, sed disquamata epidermide solvitur malum. Tota externa cutis superficies his pustulis inflammatoriis scatet.

MORBILLI et omnes morbi cum eruptione cuticulari, aequae ac variolae, per insitionem pariantur, vel sine insitione : nam si lanulam vel xylon accipias, et ea pustulis hominis aliquo cutaneo morbo laborantis frices, vel sub axillis, ubi perspiratio sit libera, ponas, donec lanula vel xylon materia morbosa madidum evadat ; et postea si haec sani cujusdam cuti frictione, vel sub axillis posita, applicentur ; per cutis vero poros contagium receptum humoribus miscebitur ; hinc orietur morbus. Haud dubito quin Morbilli, si quis experimentum facere cupiat, per hunc modum tuto propagentur.

DE

4 D I S S E R T A T I O

DE origine hujus morbi adhuc incertum est, et inter auctores parum convenit. Apud clarissimos, MEAD* et FREIND †, Morbillos ejusdem aetatis esse cum variolis, et iisdem in gentibus natos, et Arabibus primo descriptos fuisse, invenimus : et quoniam de ortu eorum diversae opiniones et conjecturae in his auctoribus accurate copioseque colliguntur, haud necesse erit mihi eas hîc memorare; hoc enim dissertatiunculae hujus limites longe excederet.

QUONIAM hicce morbus in quibusdam constitutionibus aëris semper grassatur, ejus pauca meminisse non abs re erit. Aër, omnium animantium saluti aequè necessarius et vitae humanae summum praesidium, est corpus pellucidum, ponderosum, elasticum, atque fluidum, vix sensibus nostris percipiendum, sed resistentia tantum corporum velociter moventium, vel vehementi suo motu in alia corpora se ostendit; est chaos universale quod ex particulis corporum omnium generum

* De variolis et morbillis. † Hist. medicinae.

generum promiscue confusis conditur; vix in eodem statu unquam remanet, sed maximas variasque mutationes diversis temporibus anni subit. Temperies atmosphaerae nonnunquam bona, nonnunquam depravata est, nunc frigida atque sicca, nunc humida calidaque, et vice versa; hae subitae mutationes ab omnibus humano corpori noxiae habentur. Humida calidaque aëris constitutio, praecipue aestate praegressa, elasticam vim fibrarum debilitat, et sanguinem atque lympham ad lentorem nimium, atque olea salesque corporis ad acrimoniam justo majorem plurimum disponit, perspirationemque maxime inhibet. Per talem aëris dispositionem hic morbus, aequè ac alii epidemici contagiosi, haud dubio frequenter propagantur; nam perdurante atmosphaerae temperie calida atque humida, tonus cutis valde debilitatur, humoresque ipsi corporis lentorem majorem acrimoniamque contrahunt; unde contagii vim tunc promptius accipiunt: morbida miasmata, non solum ipsa cum respiratione, sed per omnes etiam poros corporis, aequè ac per

6 DISSERTATIO

per deglutionem in stomachum, hauriuntur.

DE causa hujus morbi auctores inter se discrepant. AVICENNA, WILLIS, et alii eam in pollutione sanguinis menstrui, tempore gestationis, collocant.—SYLVIVS salinae lixiviosae acrimoniae attribuit: et alii a lacte, quo infans nutritur, deducunt. Quum autem homines per totam vitam non nisi semel hoc morbo, tenellâ plerumque aetate, aut si tunc effugiant, provectioribus annis fere corripiantur: exinde liquido constat quoddam humano generi principium insitum esse, respectu cujus nemo hunc morbum evadere potest; quod dormit donec quibusdam particulis vel miasmatis in aëre fluctuantibus stimulatur, quae corpora nostra penetrantia et cum sanguine miscentia, hunc morbum excitant. Sed natura harum particularum in aëre volitantium, et quomodo hunc morbum gignant, nos latet et semper forte latebit. Contagium morbillosum, subtilissimo miasmate, omnes sensus fugiente, afflat vel sanissimum hominem. Oritur validissima febris, quae

quae intra paucos dies, totum corpus externum et internum maculis humore morbilloso plenis replet, et huic humori, ex sanissimis liquidis per morbum nato, haeret eadem vis contagium propagandi in infinitum, uti docet methodus variolas pariendi per infectionem, dum crudo et recenti vulnuscule, puris variolosi guttulam instillant. Quis tandem naturam ejus stimuli explicabit? Quis methodum demonstrabit, quo sani humores, contagio mutati, venenatam naturam induunt, et infinitam fere vim contagium multiplicandi acquirunt? Pariter ignoramus quam partem fluidorum nostrorum hae particulae noxiae invadunt, unde mirus adeo tumultus oritur.

Hic morbus aliquando mitis, et alias violentior evadit, quod majore quantitate horum morbidorum miasmatum in aëre fluctuantium tempore uno, quam altero efficiatur; nam in pravis atmosphaerae dispositionibus, cum epidemicus sit, frequenter ingentes catervas in perniciem ferri perspicimus: et alio tempore, cum aër non tam
pravus

8 DISSERTATIO

pravus fit, nec miasmatis morbidis valde onustus; plerique amissam sanitatem recuperant, si perite tractentur: aut hoc ex varia temperie et constitutione aegri forsan perveniat.

DOCTISSIMUS * HUXHAM observat, morbos epidemicos longe frequentius inter rusticos et paganos, quam inter incolas urbium et oppidorum oriri: neque hoc mirandum est; nam rustici maxime sub dio versantur, eâque causâ morbosae aëris diathesi magis obnoxii sunt, non tantum aërem inquinatum respirant, eumque per poros cutis imbibunt forsitan, cibi vero et aquae, quibus rustici utuntur, forte morbidis particulis maxime contaminata, in ventriculum et intestina recipiuntur, receptaque in vasa pravos effectus edunt. Sed in oppidis urbibusque, frequentia hominum, ignes perpetui, atque multa alia morbidam noxiamque aëris dispositionem maxime mutant, aut omnino depellunt, donec ita tandem fit materia morbosa onustus, ut,

* De aëre et morbis epidemicis, vol. 2. p. 3.

ut, rupto quasi aggere, torrentis ad instar, irruat ubique, omnesque pervadat domos, pauperum tabernas, regumque turre; vixque unus aut alter, rure vel in urbe, senex vel puer, robustus aut infirmus, evadat.

SYDENHAMUS observat, verno tempore tantum Morbillos epidemice grassari, aestivo autem et autumnali paulatim diffugere, donec hybernali tandem prorsus evanescant: at hisce temporibus res longe aliter se habet; per omnes enim anni tempestates, aestate, viz. autumno, hyemeque aequae ac vere, erumpere quis nescit? Ut in hac urbe dicam, tota hac hyeme praegressa, violenter admodum et epidemice saevierunt, et adhuc summo cum periculo saeviunt.

PROCULDUBIO dispositio atmosphaerae vere et autumno valde mutabilis est, et corpora nostra ad contagium recipiendum apta quasi reddit; nam illis temporibus atmosphaera nunc crassa atque humida, nunc calida et va-

B

poribus

poribus insaluberrimis onusta, aliquando frigida et ventosa. Hae mutationes corpus humanum valde laedunt; nam, ut antea dictum est, solida relaxant et debilitant: unde non satis valide contenta fluida propellunt, quae majorem acrimoniam atque lentorem proinde acquirunt; hinc justum aequilibrium, ex quo pendet sanitas, non servatur. Illae causae Morbillorum in aëre haerentes a manifestis ejus qualitatibus, calore, frigore, humiditate, atque siccitate, &c. pendent; unaque cum aëre corporibus nostris aliquid incognitum applicatur, quod in pluribus hominibus in eodem loco degentibus morbum excitat, iisdem fere stipatum symptomatibus in omnibus aegris, et pene eandem curandi methodum requirens.

DIAGNOSIS.

Cum homines hoc morbo corripiuntur, horripilatione cum sensu frigoris affici incipiunt; cui mox accessit calor ingens; paulo post febris acuta haud exigua sequitur, cum
pulsu

pulsu veloce, cute arida, siti, fastidio ciborum, nausea vomituque, lingua non arida sed plurimo albescente muco obducta, dolore capitis atque dorsi et nonnunquam artuum, tussi laceffente, rauciditate, dolore gutturis, spirandi difficultate, gravitate capitis et oculorum cum continuo torpore, inflammatione, tumoreque palpebrarum, fluxione humoris acris serosi ex oculis naribusque, cum magna sternutatione, et nonnunquam sanguinis ex naribus tempore eruptionis; et aliquando summa inquietudo, insomnia, vertigo, levi nonnunquam comitante delirio, tremores, convulsiones, epilepsiaeque adfunt. Nonnunquam diarrhoea accidit, saepius vero infantibus quam adultis.

SYMPTOMATA violentiora saeviunt, donec eruptio fiat, quae in genere, secundo, tertio, vel quarto et frequenter quinto die accidit: quo tempore hae parvae maculae rubrae antea descriptae, in temporibus, facie, et pectore proflire incipiunt. Morbilli non in pustulas variolarum instar, cum basi amplo, apiceque

piceque acuto elevantur; sed tantum cum parva elevatione supra cutem scatent.

A facie, pectoreque ubi crassiores atque latiores sunt, quam alibi, sed plane disjunctae cernuntur, usque ad abdomen et extremitates diffunduntur; quae, ut SYDENHAMUS ait *, cum rubore tantum, et sine eminentia supra cutem, afficiunt; sed hoc nunquam vidi, et in paucis aegris, qui nuper hoc morbo correpti sunt, maculas per totum corpus absolute separari, et cum parva protuberantia in extremitatibus, aequae ac in facie vel pectore observavi; sed non tam crassae neque latae sunt.

MACULARUM eruptione symptomata non decrescunt. SYDENHAMUS autem, vomitum post eruptionem permanere, se nunquam vidisse dicit. Sed tussis, dyspnoea, febrisque magis increscunt, et palpebrarum tumescencia multo violentior est, adeo ut aeger frequenter aliquo tempore caecus reddatur;

* De morbillis, p. 273.

datur : sed haec tumefactio palpebrarum aegris multum prodest ; nam instar velaminis oculos circumvestit, et a lumine defendit, quod eos multum injuria afficit : et in hoc morbo oculi sunt valde teneri, et lumen haud sine magna molestia atque dolore ferre possunt. Hinc aeger in cubiculo opaco servandus est, et frequenter vel fluxione acris humoris, vel alia quaque causa oculorum vasa ita laeduntur, ut officia sua non rite perficiant, et oculi opthalmiis aliisque morbis obnoxii redduntur. Semel vidi opthalmiam, quae Morbillis supervenit, ubi tonus vasorum ita debilitatus fuit, ut ars medica ad sanandum aegrum parum vel nihil conduxerit.

ERUPTIONES tribus, quatuor vel quinque diebus scatent ; sed die sexto, septimo, vel octavo in facie minus coloratae sunt, cuticula aspera et rupta fit, velut aspersa crassiore farina, idque quo magis, eo melius ; tandem tota pene disquamatur.—Die nono prorsus evanescunt, manente infesta tussi, eaque saepe valde diuturna, praecipue in infantibus ;
febris

febris et dyspnoea potius augentur, ut SYDENHAMUS notat; praesertim si medicamenta volatilia et cardiaca ad eruptionem promovendam improprie adhibita sint. Paucis symptomatibus auctis, plebicae variolarum duratione deceptae, eruptiones praemature repelli putant, etiam si periodus naturalis tota perficiatur, et continuationem symptomatum, Morbillis evanescentibus, repulsione eorum illatam esse cogitant. Alvus biliosa morbum saepissime absolvit, et quotidiana experientia docet, infantes, raro periculosis symptomatibus affici, et sanitatem cito recuperare, qui alvum moderate laxam habent.

RATIO SYMPTOMATUM.

[HORRIPILATIONE cum sensu frigoris.]
Haec symptomata in omnibus febribus incipientibus semper adesse observantur. Imprimis homines febricitaturi insolitum frigus sentiunt, mox totum corpus concuti et contremescere incipit, simili fere modo ac dum
quis

quis ex calido hypocausto egressus, subito frigori exponitur, tunc horripilatio adesse dicitur. Frigus oritur, cum ex quavis causa cordis vires sic debilitantur, ut in vasa extrema corporis sanguinem propellere nequeat, eademque contracta propria elasticitate, sanguinem in majores ramos retropellunt, ergo vascula in extremis corporis deplentur: et quoniam calor corporum nostrorum actione fluidorum in solida et reactione solidorum in fluida et in se mutuo pendet; ergo causa, quae calorem in corpore excitat, minuta, eadem ratione, minuitur calor: sublata enim causa, tollitur effectus; et aeger sensu frigoris afficietur.

Cui mox accessit calor ingens, paulo post febris acuta, cum pulsu veloce.] Post durationem horripilationis aliquo tempore, cor vires colligere atque sanguinem ad extrema corporis propellere incipit, et resistantiam circa fines arteriarum gradatim superat; verum vasa extrema, depletione humorum, et frigore externo, fere rigida fiunt; et motu liquidorum ex corde aucto, resistantia
vasorum

vasorum major, et attritus eo violentior erit, quo corpora atterenda validius sibi mutuo apprimuntur; cum autem per magnum motum liquidorum ex corde, et vasorum resistantiam, valida talis vasorum ad liquida contenta, et partium liquidarum inter se compressio fiat, patet et attritum validiorem futurum, et effectum ejus majorem, nempe calorem. Attritu majore vasorum et liquidorum in se mutuo, contractioneque cordis aucta, celeritas sanguinis quoque augebitur, et sic febris cum pulsu frequente excitatur.

CUTE arida, fiti.] In corpore sano tota cutis superficies, aequae ac lingua, os internum, et fauces humida sunt; et hunc in finem liquor secernitur, qui ad functiones harum partium naturales necessarius est. Sed ubi per vim febris tota sanguinis massa inflammatoriam spissitudinem habet et fere immeabilis redditur, atque per minima vasa expedite transire non potest, per quae secundum leges sanitatis fluere debet; tunc quantum solet liquoris non secreto, cutis arida, lingua atque os internum sicca evadunt, simulque talem ficcitatem semper comitatur fitis.

FASTIDIO

FASTIDIO ciborum, nausea, vomituque.] Ventriculum humanum acuto admodum sensu praeditum facile injuria affici, multaque acria sine damno haud ferre posse, quotidie videmus. In hoc morbo acris materia morbosa, vel in corpore genita, vel per deglutitionem ingesta, vel per aliam viam, in ventriculo deponitur, et ibi stagnans, cum alimento miscetur; tunc putrida colluvies in primis viis adest, hinc prostratus appetitus et aeger cibum quasi abhorret. Nervis ventriculi irritatis, et sympathia iis oesophagi fauciumque affectis, nausea vomituque corripitur aeger; vel ut interiora aequae ac exteriora pustulae morbillosae obducunt, in stomachi tunicam forte internam et oesophagum emittantur, unde, partibus hisce magnopere inflammatis, ideoque facile irritatis, haec symptomata secutura conjectu facile est.

LINGUA non arida sed muco albescente obducta.] Hoc symptoma raro accidit in ullo morbo cum febre acuta juncto, Morbillis excep-

C

tis,

tis, et hoc forte a colluvie putrida et viscosa, in primis viis haerente, pervenit; nam lingua ventriculi conditionem pulchre demonstrat, et cum viscera chylopœtica sunt sordida, dorsum linguae cum albo vel flavo muco tegitur; vel potius a tenui acris materia e pulmonibus, tracheaque per tussim in os e-jecta oriatur; hinc per totum morbum lingua madida evadit.

DOLORE capitis.] Cum ventriculus est impurus et saburrâ sordidâ oneratur, ex sympathia, quae inter ventriculum et caput semper accidit, dolore capitis afficitur aeger; vel hoc a circulatione aucta oriri potest.—**Dorsi atque artuum.]** An haec humorum acrimoniam indicent, an injuriam quamvis nervis illatam, haud facile est dictu.

Tussi laceffente.] In hoc morbo interna aequae ac externa corporis maculae occupant, atque pulmonibus, tracheae, laringique praecipue emittuntur. Materia acris pulmonibus

monibus atque tracheae affusa, teneros nervos irritat, tussesque provocat. Maculis pulmonibus tracheaeque eruptis, forte mucus qui eos lubricat, non secernitur, tussibusque frequenter repetitis, trachea sicca erit, et tusses acuté, vel anglice *Clinking* sonabunt.

RAUCIDITATE.] Hoc symptoma ex viscofo muco tracheae laringique adhaerente oriri videtur, qui, impedito libero aëris exitu, vocem quasi diffringit et raucidum hunc sonum edit: vel forte a maculis in organa vocis erumpentibus, unde officia sua non rite perficiant. Huic etiam dolor gutturis attribui potest.

SPIRANDI difficultate.] Cum respiratio facilis a libero transitu sanguinis per pulmones pendeat, hoc deficiente, respiratio quoque difficilis erit; et in hoc morbo, tenera vasa pulmonum per humoris morbillosi acrimoniam forte ita constringi possunt, ut sanguis per vasa pulmonalia haud libere fluat, tunc obstructio

structio fiet, arteriaeque pulmonum, nunc sanguine immeabili infarctae, distendentur, adeoque vesiculae pulmonales minuentur, unde parum aëris simul inspirari possit, et respiratio erit laboriosa.

GRAVITATE capitis et oculorum, cum continuo torpore, inflammatione, tumoreque palpebrarum, fluxione humoris serosi acris ex oculis, naribusque, cum sternutatione.] Ex impedita per pulmones circulatione, cor sanguinem in arteriam pulmonalem transmittere non potest; hinc sanguis in vena cava superiore et jugularibus accumulatur, quae in cor jam sanguine plenum evacuare se non valent; unde major sanguinis accumulatio in capite, hinc gravitas capitis et oculorum cum continuo torpore. Ab hoc forte tumor palpebrarum ortum ducit, praecipue autem vasis faciei aëri expositis, et inde perspiratione inhibita, copia majori eo, quo minor resistantia est, ruunt humores, et per vasa lateralìa in tunicam cellulosa[m] palpebrarum tenuem oleo destitutam, facillime fluunt, eamque

eamque in tumoris speciem aquosi distendunt: et si in hoc morbo unquam tumor faciei adfit, ex eadem causa constat.—Fluxus humoris ex oculis a secretione ampliore liquoris lachrymosi pendet, debilitas et inflammatio ex magna humorum acrimonia.—Sternutatio a pustulis membranam sneiderianam irritantibus, hinc fluxus humoris; et a parva vase rupto, profluvium sanguinis accidit. Ex distensione vasorum capitis et nervis compressis, inquietudo, infomnia, vertigines, tremores, convulsiones, atque epilepsiae oriuntur.

DIARRHOEA.] A materia acri in intestinis haerente et irritatione motum peristalticum intestinorum augente, hinc major secretio intestinalis muci erit, et alvus laxior atque humidior evadit. Haec saepissime infantibus accidit, quia eorum intestina teneriora sunt.

SYMPTOMATA violentiora saeviunt.] Hoc a natura materiae morbillosae expectandum est;

est ; nam quo diutius in corpore moratur, febris et alia symptomata eo magis augentur.

PARVAE maculae rubrae proflire incipiunt.] Hae a natura sicut crisis morbi constituentur, et ab eo conatu, quo ad materiam morbificam expellendam utitur, oriuntur ; et quoniam in circulatione humorum nostrorum particulae noxiae a centro corporis ad circumferentiam tendunt, et nimis crudeae inspissataeque quam ut vasa cutanea transeant, ibi haerent, et obstructionem cum inflammatione succedente faciunt.

MACULARUM eruptione symptomata non decrescunt.] Hoc symptoma a parte materiae morbificae adhuc in sanguine haerente, quae natura per cutem ejicere nequit, oritur.

FEBRIS, dyspnoea, atque tussis, magis increscunt.] Particulis noxiis e sanguine nondum a natura ejectis, febris valde excitatur, dyspnoea et tussis, ex eruptionibus et quantitate majore materiae acris pulmonibus emissis, violentius saeviunt : ex iisdem causis
auctis,

auctis, haec symptomata, evanescentibus Morbillis, multum increfcunt, respiratio valde laeditur, et magna cum moleſtia aeger inſpirat; haec peripneumoniae periculoſae frequenter excipiunt.

P R O G N O S I S.

MORBUS hicce, ſi conſtitutio aegri ſana, et tempus anni diſpoſitioque atmosphaerae haud ſit valde depravata, raro lethalis eſt, ni ex admiſſo gravi errore, quem tamen multi, vel ob frequentiam ejus, temere ſpernentes, tenera ſtructura pulmonum non conſiderata, ſeras ſtultitiae poenas dedere. Morbilli vere et aeſtate minus periculoſi quam autumnis; et aliquando tam mites ſunt, ut natura ſine artis auxilio morbum vincat. Si per totum tractum morbi puſtulae rubrum colorem retineant, haud multum periculum adest; et cum quarto ab eruptione vel quinto die probe diſquamatur cuticula, quaſi furfure craſſiore aſperſa, laeta ſpes effulget.

VICE

VICE versa, ubi maculae tarde admodum et parcius erumpunt, vel eruptae livescunt, vel pallidae, purpureae, vel nigrae fiunt, mali ominis haec exanthemata sunt, et eo peioris, quo magis ad nigritiem spectant, vel maculis scorbuticis similia apparent; hinc maximae anxietates, languores et deliquia sequuntur, pauloque saepe post diarrhoea enormis quae aegros non raro celeriter rapit. Frigus extremorum, inquietudo, deglutitio difficilis, tremores, convulsiones et epilepsiae prava sunt symptomata. Cum principio morbi aeger lassitudine et doloribus artuum maxime queritur, HUXHAM *, saevum admodum morbum perpeti, dicit. Profusi sudores cum diarrhoea liquida, mali ominis sunt; nam liquidissimis partibus sanguinis per sudores et alvum eductis, reliquae crassiores densioresque redduntur, atque vasa minima transire nequeunt: hinc obstructio major. Cum tussis atque alia symptomata vehementissime saeviunt, cum delirio et oppressione circa praecordia, et si defluxione magna acris materiae et obstructione pulmonum peripneumonia

* De aëre et morbis epidemicis, vol. 1. p. 23.

ripneumonia adest, cum spumosi atque siccari sanguinis expuitione, dyspnoea et raucedine, frequenter nimis certa mors, vel certa phthisis sequitur. Ab omnibus qui in praxi medica versantur observatum est, Morbillos pallescentes vel livescentes, multo plures jugulare, quam variolas. Haud raro huic morbo tumores in diversis partibus corporis, ophthalmiae, anginae, ulceraque faucium, et aliquando parotis cum erysipilate capitis superveniunt. HUXHAM* nobis dicit, se faucium atque oris gangrenas et caries ossis maxillae atque vomeris semel et amplius vidisse. Haec sunt dira symptomata et summum periculum denotant.

METHODUS MEDENDI.

INDICATIONES curatoriae sunt,

- 1mo, Inflammationem minuere et eruptionem promovere.
- 2do, Tussim et dyspnoeam lenire, pulmonibusque prospicere.
- 3^{tio}, Reliquias e corpore expurgare.

D

1mo,

* De aëre et morbis epidemicis, vol. 1. p. 137.

1mo, INFLAMMATIONEM minuere et eruptionem promovere. Nihil huic melius infervit, quam ipso initio morbi missio sanguinis, plus minusve, ratione violentiae symptomatum, virium, aetatisque aegri habita; si pulsus sit validus, febris vehemens, et dolor acutus, venaesectio repeti debet, maxime si pellicula tenax cruorem obtegit: quoniam in hoc morbo, sanguine frequenter nimis crasso viscidoque, necesse est, aliquam partem ejus educi, ut natura materiam morificam melius ejicere valeat. Venaesectioe imprimis instituta, nausea vomituque urgente, leni emetico vomitum movere oportet; hoc autem modo e primis viis morbida coluvies, fomes forte, si restaret, morbi futurus, educitur, et pectoris oppressio maxime levatur: hoc enim ipsa natura indicat, sua saepissime sponte vomitiones excitans. Non solum initio, sed quolibet morbi statu, lene emeticum detur, si vomendi conamen urget. Post emeticum aliquando alvus redditur moderate laxa, quod aegro multum prodest; nam cum alvus sit stricta, et dura excrementa in colo et recto diu retenta, aor-
tam

tam et iliacos premunt, et liberum transitum sanguinis ad extremitates inferiores impediunt : hinc vasa pulmonum et capitis nimia quantitate sanguinis replentur, et omnia symptomata maxime increfcunt. Hoc nobis demonftrat quanto in errore verfantur ii qui aegros alvo adftrictos effe in hoc morbo permittunt. Adeo ut haec incommoda vitentur, dejectio alvi leni clyftere promoveatur, imprimis blande purgata, et poftea quotidie, nifi diarrhoea urgeat, enema ex aqua tepida et lacte injiciatur, non modo ad alvum folvendam, fed ut pars abforpta in circulationem recipiatur et fanguinem diluat ; per horum ufum multa symptomata lenientur. Perfpiratio lenis valde neceffaria eft, ad quam promovendam, potus tepidi, diluentes, aquofi adhibendi funt, qualia funt, decocta ex hordeo cum melle, aqua cum lacte crufta panis incocta, vel infufio pomorum in aqua bulliente, ferum vinofum bene dilutum, vel ferum lactis, tepidè epota, cum julap. diaphor. PHARM. PAUP. EDIN. Haec materiam morbidam ad cutem determinant fine calefactione aegri. Diaeta diluens et mollis, et quae
alvum

alvum leniter subducit, omni carne vacua institui debet. Utatur aeger decocto hordei vel panatella vel sago cum ficibus, damascenis aut prunis incoctis, vel pomis torrefactis, Quod ad rationem aegri tractandi spectat, tempus anni et constitutio aegri consideranda sunt; nam quae aestate tuto fiunt, non sine periculo hyeme tractantur. Aeger primis diebus in lecto decumbat, et propter debilitatem oculorum lux cubiculo excludatur, nec magis solito calefiat; propria remedia tam ad frigus hyemis arcendum, quam frigido aëre aestatis calorem temperandum, praebenda sunt: nam erumpentibus Morbillis, ab aëre frigido, indusiisque sudore madidis summopere cavendum est; his enim creberrime repercutiuntur exanthemata, neque interea aestuoso in aëre habendus est aeger, nec stragulis nimium onerandus; nam et spirandi difficultatem adaugent, et sudores profusos eliciunt, quibus nihil pejus: mediâ ergo viâ sustinendus est, ut nec calore nec frigore nimis afficiatur.

Si dolor in gutture fit acutus et inflammatio ingens, venaesectio instituatur secundum vires aegri, et clysmata frequenter injiciantur, postea oleum camphoratum panno laneo acceptum, faucibus externis applicetur, et aeger utatur gargarism. emollient. et detergent. et si deglutitio fit difficilis, epispastica ponè aures, vel inter scapulas admoveantur; et si angina sequatur, morbo illi medendi methodus prorsus accommodanda est.

Si natura vero ita debilis atque languida sit, ut materiem peccantem ad cutem expellere nequeat; tunc omnibus viribus ad hoc efficiendum conandum est, cum vis vitae langueat atque sanguinis motus torpeat, stimulantibus remediis non parcendum est. Inter scapulas statim epispastica et ad pedes sinapismi alia aliis succedentia applicentur. Medicamenta calidiora etiam exhibenda sunt. Sed si sanguinem tenuem atque dissolutum esse inveniamus, aquosa sudorifera haud sunt eligenda, nam sanguinem nimio plus diluunt; iis vero maxime utendum est, quae febrem excitant

citant et vires sustinent, ut natura morbidam materiam ad cutis superficiem expellere valeat, qualia sunt cardiacae mixturae cum croco anglicano, vinum generosum tepidum, the-riac. androm. julapium camphoratum vel moschatum. Miram habet vim moschus per cutem expellendi, nec tamen interea nimium calefacit.

IN variolis frequenter videmus, dum a primo morbi insultu, crura et pedes mollissimis decoctis foveantur, vel epispastica pedum plantis applicentur, variolas densissimo agmine inferiora corporis occupasse, in faciei autem et artubus superioribus, paucissimas tantum erupisse, ex quibus attrahentium utilitas fatis patet. Successus hujus in variolis, nos ad hoc remedium experiendum in Morbillis excitat; usus etiam semicupii hic valde necessarius est; nam non modo cutem emol- lit, sed ad derivationem faciendam multum conducit: maxime vero cavendum est, ut, post usum semicupii aeger pannis calidis protinus confricetur, et in lectum, stragulis bene cir- cumtectus

cum tectus ponatur, et vinum generosum tepidum, vel aliqua cardiaca mixtura, paucis spirit. c. c. guttis, si languet pulsus, instillatis, affatim sorbillanda est. Hoc tempore diarrhoea nonnunquam ingruit, qua vires aegri multum attenuantur; haec summâ cautelâ sistenda est, et in hanc rem maxime facit porrecta subinde modica dosis rhei cum nuce moschat. tosta, decoctum c. c. c. vel mistura absorbens aliqua ex coral. rub. levigat. vel vinum rubrum ustulatum cinnamono et macide incoctis cum aquae pauxillo, hoc non minus efficax est ad diarrhoeam cohibendam, quam vires aegri sustinendas; et, si necessitas urgeat, opiata et astringentia validiora exhibenda sunt.

Si, post eruptionem exanthematum, per errorem aliquem in aegro tractando vel frigus susceptum, maculae pallidae vel sublividae apparent, et subito reperiuntur; tunc summum periculum adest, et ad remedia idonea quam celerrime confugiendum est: si pulsus sit plenus et durus, et anhelitus oppressioque magna pectoris ab aegro percepta, pulmones infarciri

ciri incipere docent, et peripneumonia metuenda est: venaesectio statim perficiatur et iterum iterumque repetatur, si necesse est; ita enim minuitur moles liquidi movendi per pulmones, unaque cum sanguine educto, pars materiae illius morbificae, quae cum sanguine per venas fluit, tollitur: minuitur, si adsit, febrilis motus, a quo major obstructio in angustiis arteriae pulmonum timenda est, simulque depletis vasis, commodum fiet spatium propriis diluentibus et attenuantibus remediis. Post debitam venaesectionem, epispastica tibis vel inter scapulas haud parce applicanda sunt; ex his frequenter summum solamen est. Illico injiciatur clyσμα, ut alvus eluatur, et eductis faecibus, resorberi possunt illa vasis absorbentibus, quae fluida attenuare et diluere valent; clysmata ex aq. tepid. et lact., sero lactis vel decoct. hordei idonea sunt; et quotidie injiciantur, donec respiratio facilior et pulsus pulmones levare docuerint.

SED e contrario si derepente evanescentibus Morbillis, aeger sit languidus et febris
lentior

lentior pulsusque debilis cum summa anxietate et languore, ad remedia quae vires sustinent et pulsum excitant recurrendum est, admovendo, viz. inter scapulas epispastica, et ad plantas pedum sinapismos, cucurbitulasque lateri : haec non modo pulsum excitant, sed epispastica aliquam partem materiae peccantis educunt. Vinum tepidum, vel julap. camphorat. vel moschat. vel alia quaeque cardiacorum super praescripta praebenda sunt. Hoc tempore semicupium vel hirudines ad crura et pedes applicatae utilia sunt. Si per haec medicamenta vires aegri ita excitentur, ut ad cutis superficiem materia corpore eliminari possit, et si postea recte tractetur, morbum vincet.

SED symptoma mali ominis est, cum petechiae purpureae vel nigrae apparent, eoque peioris, quo magis ad nigritiem spectant : nam gangraena est metuenda ; et, ad aegro succurrendum, statim antiseptica remedia exhiberi possunt, qualia sunt cortex Peruvian.

E

vel

vel spirit. vitriol. aliaque antiseptica. Miros effectus corticis Peruvian. in gangraenis curandis, praecipue vero in variolis malignis, quotidiana praxis probat; hinc in hocce morbo, si gangraena suspecta sit, ad salutem aegri aequè conducet. Decocto vel extracto vel pulvere uti licet: et quoniam liquores qui in anum injiciuntur, in circulationem recipiuntur per vasa absorbentia, per clysmata aequè ac per os hocce remedium exhibeatur, et multum confert ad salutem eorum qui medicamenta nauseant.

TUSSEM et dyspnoeam lenire pulmonibusque prospicere.] Quam facile pulmones in hoc morbo injuria afficiuntur, ex natura materiae morbillosae et earum tenera structura, clare videmus. Tussis atque dyspnoea per totum morbum semper permanent haud sine periculo: et ad ea relevanda, remedia pectoralia et expectorantia sunt minimi momenti; quia pulmones acri viscida materia valde onerantur. Frequens usus decocti cujusdam pectoralis tenuis

huius aliis pectoralibus est praeferendus; nam, si tussim non leniat, tamen sanguinem optime diluat atque refrigeret. Si tussis vehemens et respiratio difficilis sit, ne aeger peripneumonia corripiatur, si vires ejus permittant, venaesectio instituatur, et postea epispastica inter scapulas applicanda sunt; nam non modo nimiam in pulmones distillationem prohibent et cursum acris colluviei avertunt, sed partem e corpore eliminant. Clysmata diluentia frequenter injicienda sunt; nam ex horum usu felices effectus in tussi minuenda nuper vidi. Vapores infusionis hederæ terrestris et rosmarini, cum parva quantitate aceti, in pulmones aegri hauriantur, ut acrem pituitam attenuent: hi vapores enim ita laxant pulmones, ut facilius illud transmittant, quod infarctum haeret, et per sputa materia morbosa educi possit. Viscida materia attenuata, lene emeticum aegro multum proderit; nam conatu evomendi agitatio in pulmonibus excitatur, et pressione ventriculi in diaphragma, aliqua pars pituitae, dum aeger evomit, e pulmonibus ejiciatur. Si tussis ita vehemens sit, ut somnum arceat, lenis potio

potio soporifera praebeatur, ex syr. papav. alb. cum spiritu minder. dosis viribus et aetate aegri approprietur. Tussis fere semper permanet, donec morbus pene finiatur, cum natura diarrhoeam aliquando excitat, vel propria cathartica pro hac re administrantur.

RELIQUIAS e corpore expurgare.] Ne pravi ulli effectus a materia peccante in aliqua parte corporis haerente, proveniant, nunc eam e corpore expellere conandum est. Hoc benigna natura frequenter efficit: nam diarrhoea excitante, reliquiae copiose per intestina ejiciuntur; sed si diarrhoea per longum tempus pergat, et vires aegri languere incipiant, tunc gradatim corrigenda est: exhibendo frequenter pulv. rhei cum nuce moschat. tosta, vel pro potu communi decoctum album PHAR. PAUP. EDINENSIS cum macide et cinnamon. incoctis, vel vin. rubrum prae paratum, ut antea dictum, vel nonnunquam lenem dosin pulv. ipecacuan. si haec diarrhoeam non sistunt, ad adstringentia validiora refugiendum est. Sed si natura deficiat, ar moliendum est, ut hoc effectum reddatur;

primu

primum ergo aspera et squamosa cuticula apparet, tunc catharticis diluentibus et refrigerantibus utendum est, ut fomes in corpore manens ejiciatur; decoctum tamarind. vel alia quaeque ptisana refrigerans apte exhibeatur, et iterum iterumque pro re nata repetatur. Si tussis et oppressio pectoris adhuc pertinaciter duret, venaesectio primum omnium necessaria videtur: si aeger haud valde debilitetur, epispastica nunc merito laudantur, et magnum solamen ferunt; lenia emetica nonnunquam non spernenda sunt. Nunc forte pectoralia et attenuantia remedia utilia sunt, praecipue gummi atque balsami, balsam. Loccatelli cum aequali quantitate electuarii diacassiae vel solutio gum. ammon. addito acet. scillit. cum utilitate exhiberi possunt; nam non modo oppressioni pectoris succurrunt, sed alvum solvunt, et hoc modo colluvies noxia e corpore expurgatur. Usus alicujus decoctionis pectoralis et emollientis permitti potest, qualis est ex tussilagine, semin. lini, althaea, glycerrhiz. cum ficubus; nam haec sanguinem pulchre diluunt, et, ope electuarii supra praescripti, acrimoniam humorum maxime obtundunt.

obtundunt. Aër cubiculi, quo decumbit aeger, fumis Gum. Benzoini vel Succini impregnetur, pulvere carbonibus inſperſo ; fumi enim qui per cubiculum diſperſi ſunt, pulmonibus recepti eos ita valde roborant, ut acrem materiam copioſe expellant, et tuſſem avertant. Aeger ne phthiſi pulmonali victus occumbat, ſi in oppido vivat, ad locum agreſtem ſalubrem et bene ſitum, ubi aër purus atque ſerenus eſt, moveatur ; et utatur electuario ex diacaſſia et baſamo Loccatelli, vel alio quovis attenuante vel pectorali remedio, frequenti uſu fumorum Benzoini haud neglecto. Lac aſininum bis terve indies aegro exhibeatur, una cum blanda diaeta quae facile concoquitur, qualia ſunt lac, decoctum hordei vel ſago cum vino, vel gelatina ex c. c. vel pedibus vituli facta, jus vel caro vitulorum vel pullorum, ova, &c. Haec omnia optimum nutrimentum dant, et modicus ſed frequens uſus horum aegro praebeatur. His adde frictionem cum equitatione in rheda vel equo quotidie viribus conveniente, et congreſſum jucundorum amicorum ad ſanationem perficiendam.

